

Sparrows (Gorriones)

Títol original: Sparrows **Direcció i guió:** Rúnar Rúnarsson **País:** Islàndia **Durada:** 95 min **Any:** 2015 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Atli Oskar Fjalarrson, Ingvar Eggert Sigurdsson, Kristbjörg Kjeld, Rade Serbedzija, Jarkko Lahti **Música:** Kjartan Sveinsson **Fotografia:** Sophia Olsson **Distribuïdora:** Surtsey Films **Estrena a Espanya:** 09/09/2016

No recomanada per a menors de 16 anys

Doblada en català / Doblada en castellà / Versió original subtitulada en castellà

SINOPSI

Relat iniciàtic sobre un adolescent de 16 anys, l'Ari, qui després d'haver estat vivint amb la seva mare a Reykjavík, és enviat de tornada a la remota regió dels fiords occidentals per viure amb el seu pare. Allà haurà de bregar amb la difícil relació amb aquest, i troba canviats els seus amics de la infància. En aquest ambient desesperançador, l'Ari ha d'esforçar-se per trobar el seu camí. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Ocell ferit

Durant els dies que envolten el solstici d'estiu, al nord d'Islàndia no existeixen nits. **És un fenomen d'una estranyesa massa singular com per passar-la per alt i Rúnar Rúnarsson ha volgut exprémer-ho al màxim** –transformant aquest excés de llum en alguna cosa veritablement sinistra- en el que és el seu segon llargmetratge, **Sparrows**, que traduït a l'espanyol significa *gorriones*. Dos ocells eren, d'altra banda, els que protagonitzaven no només el títol sinó la història del curtmetratge *Two Birds* (2008), un treball d'iniciació adolescent des del qual Rúnarsson ha partit per elaborar aquesta cinta amb la qual va aconseguir la Concha d'Or al Festival de Sant Sebastià de 2015. **Una altra història, en suma, de xavals a punt d'endinsar-se al violent món dels adults** que, a més, compta amb el mateix actor de l'anterior i impactant curt, Atli Óskar Fjalarrson. Tota una tasca de reciclatge.

Sigui com sigui, **Sparrows amplia mires i història i se centra en el jove Ari, un noi que es muda a viure amb el seu pare, a qui no ha vist des de fa anys, quan la seva mare decideix canviar de país i emigrar amb el seu nou xicot a Àfrica.** El pare viu al nord d'Islàndia i allà reula el delicat protagonista, de veu prístina i a qui veiem en la primera seqüència de la pel·lícula cantar en un cor les cançons que ens eleven cap al cel. L'aterratge en aquest nou ambient no serà, però, suau: l'Ari prendrà terra en un escenari brutal i on no sembla que hi ha espai per a la comunicació o la sensibilitat. Així, **Rúnarson sap fer ús de l'angoixant paisatge per transformar aquest entorn gairebé salvatge en un element asfixiant: les muntanyes i, sobretot, la llum ofeguen els protagonistes, que semblen assumir el repte d'omplir aquest tedi lumínic amb festes sense fi i agressius silencis.** No cal desvetllar gaire més sobre la trama d'una cinta que avança pausada però concisa, detenint-se en qüestions atmosfèriques per tal que l'espectador arribi al *grand finale* preparat. És, en aquest sentit, una llàstima que aquest clímax resolutiu sigui un calc, gairebé de pla en pla, del curt sobre el qual està basat aquest **Sparrows**, i encara que hagi estat perfeccionat en termes tècnics, la sensació de *déjà vu* és inevitable.

A favor: el seu protagonista, un adolescent delicat que busca preservar la innocència en un entorn brutal.

En contra: el desenvolupament de la pel·lícula i el seu clímax estan descompensats, com si el gruix de la trama no fos més que un pretext per a aquesta seqüència.

Paula Arantzazu Ruiz – sensacine.com